

РЕШЕНИЕ

№ 395

гр. София, 22.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **10220** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, срещу решение от 22.07.2013 г. по НАХД № 21253/2012 г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 11012135/22.03.2011 г., издадено от директора на АДФИ, с което на В. Т. Д. за нарушение на чл. 44, ал. 6 във вр. с чл. 8, ал. 2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, на осн. чл. 132, ал. 1 от ЗОП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 (петстотин) лева. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Навежда доводи, че неправилно е приложен ЗАНН и НК. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. В съдебно заседание, не се представлява.

Ответникът, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 22.07.2013 г. по НАХД № 21253/12 г., СРС е отменил НП № 11012135/22.03.2011 г., издадено от директора на АДФИ, с което на В. Т. Д. е наложена „глоба” на основание чл. 132, ал. 1 от ЗОП в размер на 500 (петстотин) лева. Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод за изтекла абсолютна давност за административно наказателното преследване на нарушителя по чл. 81, ал. 3 от НК. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред този съд не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон и преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционният съд в обжалваното решение.

Настоящият съд счита за неоснователни доводите на касационния жалбоподател, че институтът на абсолютната давност е неприложим в процесния случай. В ЗАНН не са предвидени разпоредби, касаещи абсолютната давност за административно-наказателно преследване, поради което на основание чл. 11 от ЗАНН, приложими в процесния случай са разпоредбите, уреждащи този вид давност по НК. Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК, не се образува наказателно производство, а образуваното се прекратява, когато наказателната отговорност е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност, т.е. изтеклата давност е обстоятелство, което изключва наказателната отговорност като предпоставка за реализирането ѝ чрез провеждане на административнонаказателно преследване. Изтичането на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК, погасява наказателната отговорност на дееца - той не може да бъде осъден, като му се наложи наказание за извършеното престъпление и наказателното преследване срещу него следва да се прекрати като безпредметно по чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК.

Съобразявайки се с разпоредбите чл. 80 и чл. 81 от НК, районният съд правилно е приел, че съобразно момента на извършване на административното нарушение - 06.01.2009 г., към датата на последното заседание по делото пред въззивната инстанция, а именно 13.03.2013 г., съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от НК, за процесния случай следва да се приложи действащата разпоредба на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК преди изменението обн. ДВ бр. 26/2010 г., откъдето следва, че предвидения в разпоредбите на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и чл. 81, ал. 3 от НК, общ тригодишен давностен срок е изтекъл.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 25.07.2013г. по НАХД №21253/12г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.